

- 1 Our Shiur began with another exchange between רבי עקיבא and רבי יהודה בן בתירא similar to the one at the end of the previous daf.
 רבי עקיבא says that, not only מרים, but also אהרן got צרעת for speaking הרע לשון about משה רבינו. Again רבי יהודה בן בתירא took him to task and said -
 - בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין
 Either way you will have to account for your statement.
 If you are correct - התורה כיסתה ואתה מגלה אותו -
 You are revealing something that the תורה kept hidden.
 If you are wrong, אתה מוציא לעז על אותו צדיק, you are maligning this צדיק.

1 *Another exchange between רבי יהודה בן בתירא and רבי עקיבא*

רבי עקיבא

צרעת AND אהרן מרים got
 משה about לשון הרע for speaking

רבי יהודה בן בתירא

בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין!
 If Wrong: אתה מוציא לעז על אותו צדיק
 If Correct: התורה כיסתה ואתה מגלה אותו

- 2 The Gemara goes on to teach two important lessons from the פסוקים that describe משה רבינו sticking his hand in his garment and getting צרעת on his skin:
 - אמר ריש לקיש החושד בכשרים לוקה בגופו
 One who suspects innocent people of wrongdoing gets afflicted on his body.
 We learn this from Moshe saying
 - והן לא יאמינו לי
 The Jewish people will not believe that I am a messenger of Hashem to redeem them, and as a result he got צרעת on his skin.

2 אמר ריש לקיש
החושד בכשרים לוקה בגופו
One who suspects innocent people gets afflicted on his body

↓

משה רבינו
והן לא יאמינו לי
As a result he got צרעת on his skin

- 3 The second lesson;
 אמר רבא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא מדה טובה ממהרת לבא ממהרת פורענות
 We can learn that good things are quicker to come than bad things from the fact that the צרעת on משה's skin disappeared more quickly than it had appeared in the first place.

3 אמר רבא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא
מדה טובה ממהרת לבא ממהרת פורענות

↓

disappeared quicker
 משה's צרעת than it appeared in the first place

- 4 The Gemara now returns to our Mishnah at the beginning of the Perek which discussed a case where somebody throws something
 מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע - מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע
 from one רשות היחיד to another through a רשות הרבים.
 פטור he's חייב and the חכמים say he's פטור.

...בעי רבה למטה מעשרה פליגי... אבל למעלה מעשרה דברי הכל פטור
 - או דלמא למעלה מעשרה פליגי... אבל למטה מעשרה דברי הכל חייב
 The Gemara suggests two possible ways to understand the מחלוקת:

4

If someone **THROWS**
מרשות היחיד לרשות הרבים באמצע

רשות הרבים

חכמים **פטור**

רבי עקיבא **חייב**

- 5 -1- Where the object is passing through the airspace of the רשות הרבים at a height of less than 10 טפחים from the ground.
 because he holds רבי עקיבא מחייב
 קלוטה כמי שהונחה דמיא -
 When something is in the airspace of a רשות, we view it as if it's already resting in that רשות. Therefore, he is חייב for הוצאה because when the object passed through the airspace of the רשות הרבים it is as if it had come to rest in the רשות הרבים.
 -לא אמרינן קלוטה כמי הונחה דמיא - Because - וחכמים פוטרינן
 The Chachomim exempt him from liability, because they do not consider the object as if it came to rest in the רשות הרבים.
 Therefore, all he did was transfer the object from one רשות היחיד to another רשות היחיד, which is not a מלאכה.
 However, R' Akiva would agree that one is פטור if it was thrown through the air space of the רשות הרבים above the height of 10 טפחים from the ground, because it's a רשות הרבים - an area that is neither a רשות היחיד nor a רשות הרבים and you are not חייב for carrying to and from it on שבת.
 Although - as we learned in the Mishnah from the עובדי הלויים who passed the קרשים from one wagon to another which were 10 טפחים high - לא ילפינן זורק ממושיט -
 We do not learn throwing from passing.

5

2 ways to understand the מחלוקת:

1

מחלוקת:

רשות הרבים

ALL AGREE **פטור**

לא ילפינן זורק ממושיט

חכמים **פטור**

לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא

רבי עקיבא **חייב**

קלוטה כמי שהונחה דמיא

- 6 -2- There is another way to learn the Machlokes. The thrown object passed through above 10 טפחים. The machlokes is -
 because רבי עקיבא מחייב we learn throwing from passing that he's חייב.
 -לא ילפינן זורק ממושיט because וחכמים פוטרינן we do not learn throwing from passing, and throwing above 10 טפחים is פטור.
 However, below 10 טפחים the חכמים would agree that he's חייב because they also hold כמי שהונחה דמיא.

6

מחלוקת:

רשות הרבים

ALL AGREE **חייב**

קלוטה כמי שהונחה דמיא

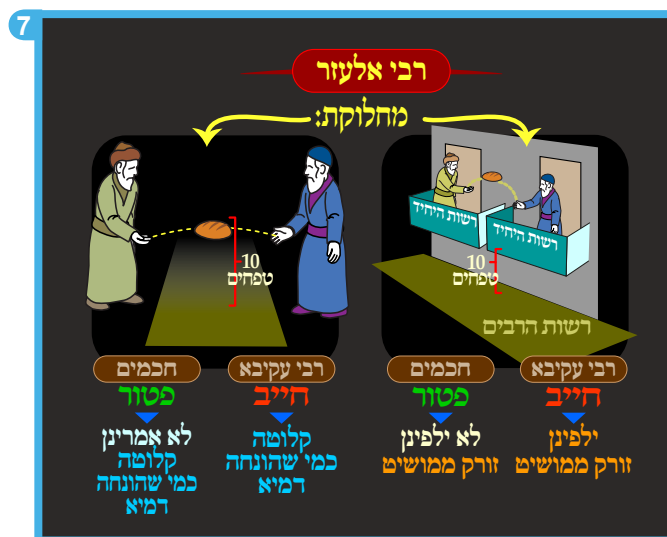
חכמים **פטור**

לא ילפינן זורק ממושיט

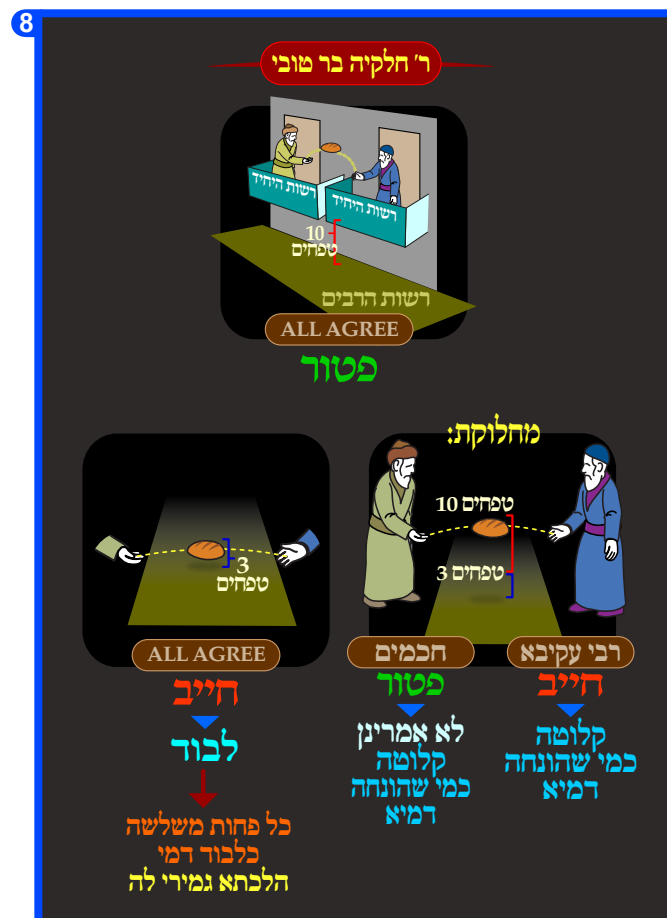
רבי עקיבא **חייב**

זורק ממושיט

- 7 The Gemara also cites רבי אלעזר who holds that the machlokes is in both cases - above AND below 10 טפחים.
 and ילפינן זורק ממושיט רבי עקיבא מחייב because he holds both
 קלוטה כמי שהונחה דמיא and לא ילפינן זורק ממושיט because they hold
 לא אמרינן קלוטה כמי שהונחה דמיא.

- 8 The Gemara mentions another opinion that of חלקיה בר טובי who understood the machlokes as the first צד, who understood the machlokes as the first צד, למעלה מעשרה דברי הכל פטור - above 10 טפחים all agree that he's פטור. The machlokes is below 10 טפחים - but only above 3 טפחים.
 משלשה ועד עשרה באנו למחלוקת רבי עקיבא ורבנן - From 3 to 10 טפחים is where the machlokes applies.
 Below 3 טפחים the חכמים will agree that he's חייב, based on the principle of לבוד - which teaches that anything within three טפחים of the ground is considered to be resting directly on the ground.
 The Gemara later explains;
 - מנא הא מילתא דאמור רבנן כל פחות משלושה כלבוד דמי - From where do we know the concept of לבוד?
 - סברא - At first the גמרא suggests a סברא - לפי שאי אפשר לה לרשות הרבים שתילקט במלקט וברהיטני - It would be impossible for a public street to be a perfectly flat. We have to assume that some protrusions are considered to be part of the ground of the רשות הרבים.
 However, after questioning why we would randomly make the cutoff at three טפחים, the גמרא concludes
 - כל פחות משלשה כלבוד דמי הלכתא גמירי לה - we know לבוד from הלכה למשה מסיני.

- 9 As part of this discussion the Gemara cites a ברייתא which adds;
 - למעלה מעשרה אינו אלא משום שבות
 Above ten טפחים, even though everybody agrees that one would be פטור מדאורייתא - it is אסור מדרבנן to transfer an object from one רשות היחיד to another without חצירות.

- ואם היו רשויות שלו מותר
 If both רשויות היחיד belong to the same person AND they are at the same height, it is מותר to transfer from one to the other even מדרבנן.

- 10 Let's summarize the three types of carrying:
 -1- מעביר - Carrying -
 One is חייב at any height, even מעשרה טפחים - שכן משה דף צ"ב - as R' Elazar taught above on משה - שכן משה דף צ"ב - who carried objects on their shoulders, which were above 10 טפחים from the ground.
 -2- מושיט - Passing -
 Here too, one is חייב למעלה מעשרה טפחים - as we learned in the Mishnah, שכן עבודת הלויים - the בני מררי would pass the קרשים from one wagon to another, which were 10 טפחים high.
 -3- זורק - Throwing - above 10 טפחים - depends on the various opinions on this daf.

ברייתא

למעלה מעשרה אינו אלא משום שבות

ואם היו רשויות שלו מותר
 If both רשויות belong to the same person
 AND they are at the same height
 מותר
 even מדרבנן

Summary:

מעביר
 Carrying

חייב at any height

מושיט
 Passing

חייב at any height

זורק
 Throwing

מחלוקת

- 11 The Gemara continues;
תנו רבנן מרשות הרבים לרשות הרבים ורשות היחיד באמצע רבי מחייב וחכמים פוטרין –
When somebody throws from one רשות הרבים to another, with a רשות היחיד in the middle, רבי would hold he is חייב and the חכמים hold he is פטור.

The Gemara adds two details in רבי's opinion:

1- לא חייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה –

Rebbe obligates only when the רשות היחיד that is passes through has a roof on it, where we say ביתא כמאן דמליא דמי – the house is considered filled so that anything that passes through it is considered to be resting in it.

- 12 – אמר רב חנא אמר רב יהודה אמר שמואל מחייב היה רבי שתיים –
Rebbe would say you are חייב twice, once for transferring from the רשות הרבים to the רשות היחיד, and once for bringing it from the רשות היחיד in the middle to the רשות הרבים on the other side.

The Gemara rejects this because רבי does not hold חייב אתולדה – that one would be חייב separately for a תולדה like הוצאה when he is already חייב for its מלאכה of הכנסה.

- 13 Instead, the Gemara suggests that the comment חייב שתיים was said regarding a teaching of רבי יהודה in a case where a person threw something from a רשות היחיד to a רשות הרבים, and it landed more than four אמות into the רשות הרבים. רבי יהודה says he is חייב.
At first we assert that he means he's חייב twice, once for הוצאה and once for העברה - carrying it four אמות within a רשות הרבים.
However, here too the Gemara concludes that רבי יהודה only meant that he's חייב for one violation.

11 תנו רבנן
מרשות הרבים לרשות הרבים
ורשות היחיד באמצע
רבי מחייב וחכמים פוטרין
לא חייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה

12 תנו רבנן
מרשות הרבים לרשות הרבים
ורשות היחיד באמצע
רבי מחייב וחכמים פוטרין
לא חייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה

13 was said regarding...
רבי יהודה
חייב
4 אמות
רשות היחיד
רשות הרבים
The Gemara concludes...
Only חייב for ONE violation
Even according to the אמורא...
באומר כל מקום שתרצה תנוה

- 14 The Gemara continues with a related Halacha.
פשיטא נתכוין לזרוק שמונה זורק ארבע הרי כתב שם משמעון
It is obvious that if he intended to throw something eight
אמות in a רשות הרבים but accidentally threw only four אמות, he
is חייב because it is like intending to write the name שמעון and
stopping after writing שם, where he intended to do a larger
מלאכה but did a smaller מלאכה.

- 15 נתכוין לזרוק ארבע זורק שמונה מהו
What would be the הלכה if a person intended to throw
something four אמות and he overthrew it to the point of eight
אמות away?

The גמרא answers that not only is he פטור in the case where he
overthrew it,

- 16 but even in the case where he underthrew it - where we
thought it was obvious that he would be חייב - he is in fact
פטור, because it did not land where he intended for it to land.
This is not at all like writing שמעון, because one cannot
write שמעון without the first two letters - therefore, he
intended to write שם.

However, one can certainly throw something eight אמות
without it ever landing at four אמות. Therefore - as Rashi
writes - לא נתקיימה מחשבתו - his intention was not fulfilled,
and he would be פטור.

However, in a situation of
- באומר כל מקום שתדע תנוח -

He has no intention of a specific place he would be חייב in
both cases.

